

Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 72 03 53 ULLDECONA	BAR EL REBOST Carrer Calvari, 57 - Tel. 72 07 86 ULLDECONA	Vídeo-Foto MILLAN EUROCRHOM - Laboratori Fotogràfic Distribuïdor Vídeos JVC Avda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 72 03 63 ULLDECONA
<i>Mutua General de Seguros</i> AGÈNCIA LABERNIA Assessorament - Tramitacions - Assegurances - Viatges Major, 108 - Tel. 72 00 81 - ULLDECONA	Fusteria LAVEGA-BOSCH, C.B. Avda. Escoles, 5 - Tel. 72 11 37 ULLDECONA	Oficina Tècnica LO y SA Major, 111 - Telèfon 72 00 48 ULLDECONA
SUMINISTROS "LA SÈNIA" JOAN CORDOBA I SERRA Materials Construcció - Decoració LA SÈNIA - ULLDECONA	LLIBRERIA PASALAMAR Carrer Sant Antoni, nº 13 ULLDECONA	Escumosos SANS BEGUES I REFRESCOS Entenza, 30 - Telèfon 72 03 40 ULLDECONA
Auto-Escola PITARCH Plaça Sales i Ferré, nº 15 - Tel. 72 07 17 ULLDECONA	<i>Raferré</i> Radio C/. Sant Antoni, 38 Tel. 72 01 08 ULLDECONA	Carnisseria OLGA Major, 160 - Telèfon 72 04 64 ULLDECONA
Relotgeria ITARTE ULLDECONA	Motos-Cicles VIDAL Motos-Bicicletes-Motocultors MOVICAM i Motoserres TRONK Clavé, 37 - Tel. 72 05 23 - ULLDECONA	 MAPFRE Grup Assegurador Delegat a Ulldecona: PERE SANS i ARASA Sant Antoni, 28 - Telèfon 72 03 37
Ferreteria GRAU Listes de Noces - Electrodomèstics SUPER-SER Pintures TITAN-LUX - Distribuïdor Oficial BOSCH Major, 104 - Tel. 72 01 89 - ULLDECONA	SEPIA LLIBRERIA - PAPERERIA C/. Major, 91 - Tel. 72 00 24 - Apartat Correus, 40 FAX : 72 09 02 - ULLDECONA	CONSTRUCCIONS LA TORRA C/. Ermita - Tel. 72 02 99 - ULLDECONA
Mobles ARNAU Sant Lluç, 12 - Major, 82 Tel. (977) 72 03 58 ULLDECONA	Merceria, Perfumeria i Cosmètica Major 110 Telèfon 72 05 81 - ULLDECONA	 IMS ELECTRODOMÈSTICS joan miquel subirats castell. c/. major, 153 - tel. 72 06 38 - 43550 ulldecona

C. C. R.

MARÇ / ABRIL 1990

NÚM. 47

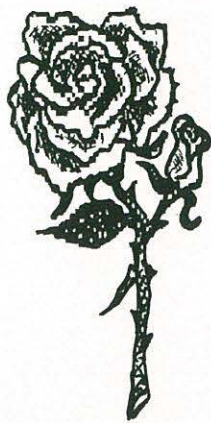

PENSAMENTS FESTIUS

- 1.- Sempre trobaré un buit per a estimar.
- 2.- Estimar és la més volguda de les nueses.
- 3.- En estimar-la caigué l'escorça de la solitud.
- 4.- La felicitat és una ignorància sectorial conscient.
- 5.- L'amor és una cursa unidireccional i en sentits oposats.
- 6.- L'amor és prendre varis llocs al mateix temps sense destorb.
- 7.- Un home feliç és un sac ple de forats.
- 8.- No es casual que donar sigui infinitiu de dona.
- 9.- El meu somni és seguir somniant.
- 10.- Com li hauré de dir si no em queda cap paraula completa.

Si estàs enganxat a la màquina... o si et vols enganxar.

Si ets de disc dur... o de disquetera.

Si tens una boca... o en tens dues.

Si gastes el 5^{1/4}... o el 3^{1/2}.

Si et preocupa i t'interessa la informàtica vine al C.C.R. i en parlarem.

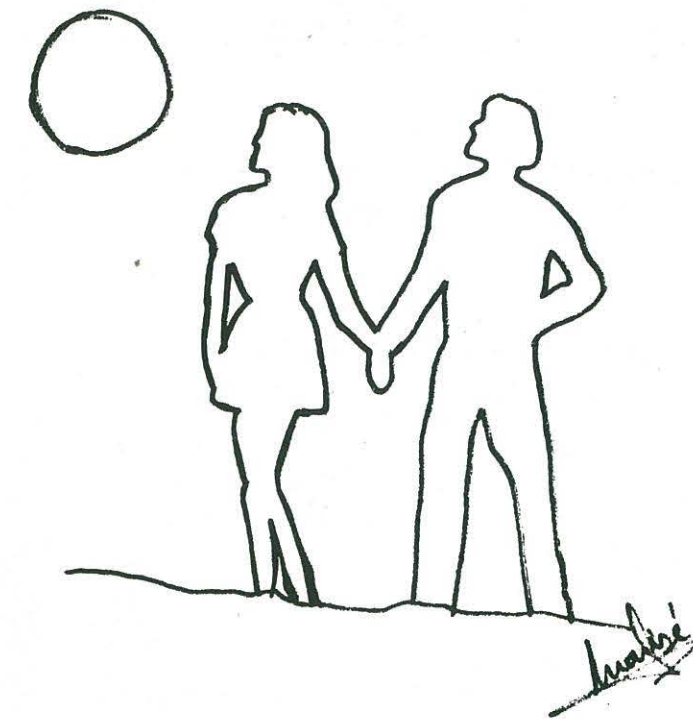
La primera reunió per als informatitzats es farà al mes de maig, el dia 11 (divendres), a les 10 de la nit al local del Centre.

T'ESPEREM !

COL.LABORACIONS

SOLS A LA PLATJA

Un dia de platja d'estiu
me'n vaig amb tu i el banyador
i a la platja ni una perdiu,
ni vida ni color,
es posa a ploure a barrals
ja ens hem mullat
del cap fins als camals
tot un dia espatllat;
mes ens dona igual
perquè sóc al teu costat,
correm els dos agafats
ens batega el cor valent
riem els dos ben mullats
i ens diem que ens volem.

MARISÈ

AVANT-IMPRESSIONS POST-IMPRESSIONS

Notava com el seu sistema nerviós anava alterant-se cada cop més, ben segur que havien estat els vuit cafès que havia prés, agreujat per l'estat histèric que es produeix quan el temps es consumeix, i t'adones que tot ja és irremediable. Llavors, començaren les lamentacions i els planys, barrejats amb un mal humor insuperable. Al temps que la seua boca va començar a escopir els termes més grollers i ordinaris que la seua ment podia recordar.

Ningú entenia res, aquesta situació anava adquirint tons d'un absurd molest i aconseguia alterar l'estat dels presents, que quasibé era inalterable.

Llàstima que el rostre completament demacrat, i el roig intens dels ulls que mostraven la seua irritació, juntament amb el tic nerviós, des-

cobert feia unes hores. No va ser suficient avís per a que el seu company guardés silenci: "Com ho portes?. El tema cinc és un rotllo, no et sembla?".

L'explosió d'incongruències no es va fer esperar, el seu company atònit no acabava de creure el que veia, però si que va sentir l'empenta que li donà, així com l'escriadassa que va montar amb el professor al mig del passadís.

Quinze dies de relaxació en un balneari, i ni un sol examen varen ser les causes per retornar a l'equilibri. El regress a les classes hagués estat del tot normal si no fos per l'aire poruc que tothom demostrava quan el veien venir, malgrat el seu estat aparentment normal. La raó per prendre aquesta actitud era que d'aquí a dos dies havia un examen.

ANNABEL FOLCH

VENDA I PROGRAMACIÓ D'ORDINADORS
TELEX
TELEFAX
SISTEMES DE DICTAT, etc.

Major, 124
Telèfon (977) 72 04 39
43550 ULLDECONA
(Tarragona)

DISTRIBUIDOR AUTORITZAT
DE
PHILIPS INFORMATICA Y COMUNICACIONES, S.A.

PHILIPS

EL GRUP DE TEATRE RETORNA ALS CONCURSOS

Sis nominacions i un segon Premi al Millor Actor ha aconseguit el Grup de Teatre del C.C.R. al Concurs Amateur de Sant Feliu de Llobregat.

Aquesta novena edició del concurs que organitza l'elenc teatral "Enric Borràs" del Centre Parroquial de la ciutat del Baix Llobregat, ha comptat amb la participació de deu agrupacions teatrals de tot Catalunya. Algunes d'elles conegudes per nosaltres al haver participat a les Jornades de Teatre d'Ulldecona. El C.C.R. va presentar l'obra d'Enrik Ibsen "La Dama del Mar".

El jurat qualificador, format per persones relacionades amb l'àmbit cultural i teatral, va atorgar al grup del Centre Cultural i Recreatiu:

- 2on. Premi al Millor Actor:

VICTOR VIDAL, pel personatge "Doctor Wangel"

-Nominacions:

Mª JOSEP ROYO, pel personatge "Elida Wangel", dins l'apartat de Millor Actriu.

JOAN JOSEP SÀNS, pel personatge

Joan Josep Sans, és el "Professor Arnholm" a La Dama del Mar.

"Lyngstrand" interpretat per Josep Me Doménech

"Professor Arnholm" i JOSEP Mª DOMÉNECH, pel personatge "Lyngstrand", dins l'apartat de Millors Actors de Repartiment.

Així mateix, les nominacions es van fer extensibles també a la Direcció de l'obra, a l'Escenografia i al Grup.

L'acte de lliurament de premis va tenir lloc el passat dia 31 de març en el decurs d'un Sopar-Cloenda a un cèntric restaurant de Sant Feliu de Llobregat al que van assistir unes 200 persones entre els grups participants, jurat, entitat organitzadora i persones vinculades al món teatral. Amb anterioritat, els grups van assistir a una recepció a l'Ajuntament de Sant Feliu on l'Alcalde va lliurar a cadascú d'ells un motiu representatiu de la ciutat.

Val a dir que el IX Concurs de Teatre Amateur Ciutat de Sant Feliu de Llobregat, va tenir com a grups guanyadors:

- 1er. Triangle-Patronat Cultural de Cornellà, amb l'obra de Maria Barbal "Pedra de Tartera".
- 2^{on}. Centre Parroquial Sant Vicens Creu Alta de Sabadell, amb l'obra "Elisabet i Maria" de Josep M. Benet i Jornet.
- 3er. Casal de Sant Pere de Terrassa, amb l'obra "Les Troianes" de Jean Paul Sartre.

VIATGE A BARCELONA

El dia 31 de març es va anar també a Barcelona per assistir a una reunió convocada per la Federació de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya, a l'acabar aquesta reunió els membres assistents varen anar a veure l'obra "Dancing", que per cert, ens va agradar molt. La recomanem als qui puguin anar a veure-la, doncs val la pena.

Darrers tocs a Víctor Vidal, segon Premi al Millor Actor, una estona abans d'iniciar-se el concurs.

"Elida Wangel", la Dama del Mar, és interpretat per Me Josep Royo.

El Doctor Wangel i Elida la seva esposa en una escena de l'obra

LES NOSTRES ACTIVITATS

Per tal de què el jovent conegui més i millor les meravelles de la natura que són a prop de casa nostra, i per a que sàpigue fruit d'elles, aprenent a conèixer i organitzar-se amb els altres companys quan es surt d'excursió o d'acampada, els components de la Secció de Muntanya vàrem decidir organitzar un curset per a nois i noies a partir d'uns dotze anys aproximadament. En aquest curset es parlaria d'arqueologia, muntanyisme, orientació a la muntanya, jocs a l'aire lliure...

En un principi vam decidir comunicar-ho a nois i noies coneguts, per tal de començar i veure com anava. Així vam reunir-nos el dimecres dia 7 de febrer al local del C.C.R. Vam explicar als reunits de què aniria el curset, donant-los una petita proposta d'activitats.

Així va començar el curset, i amb gran sorpresa nostra, el dimecres següent, teníem el local ple d'interessats, comptant avui amb una trentena de nois i noies que cada dimecres a les 9,30 acudeixent al Centre.

Per si algú no se n'havia assabentat encara, d'aquesta activitat, ara us queda comunicat, quedant el curset obert a tothom que li interessi.

Ara us detallarem les que han estat fins ara les nostres activitats:

Dimecres dies 14 i 21: El nostre company Paco ens va parlar sobre la importància i el significat de les pintures rupestres.

Diumenge dia 25: Després de la teoria ve la pràctica, així que aquest dia vàrem sortir d'excursió a l'Ermita. El matí el vàrem passar jugant a varis jocs en els que tothom va participar.

Després de dinar vàrem anar a veure les pintures, fent una explicació del que veiem, i al que nois i noies van respondre fent varies preguntes.

De les pintures vam anar cap a la cova de Santa Magdalena i des d'allí vàrem baixar la serrelada en busca de la dressera que ens portés a casa.

Dimecres dies 28 i 7: La xerrada al Centre va tractar sobre la sortida a l'Ermita que havíem realitzat. Després el nostre company Josep ens va explicar el què s'ha de dur a la motxilla i on i com es para una tenda.

Diumenge dia 11: Vam fer una sortida al Castell. Anàvem equipats amb tendes i cordes. Vam repartir cada tenda en dos o tres paquets, d'aquesta manera, entre tots portàvem, a més a més de les nostres motxilles set tendes, tres cordes y la farmaciola.

Després d'esmorzar vàrem ensenyar el què portàvem a la farmaciola explicant per a que serveix cada cosa. A continuació vam parar un parell de tendes, explicant sobre la marxa com es feia.

Quan semblava que tothom comprenia com s'havia de fer, vàrem fer cinc grups de nois i noies donant-los una tenda a cada grup. Cada grup va escollir on plantà la tenda i ells sols van muntar-la.

Realment l'experiència va sortir força bé, i a l'hora de dinar ja tothom parlàvem d'acampar, així que entre tots vàrem decidir que la pròxima sortida seria una acampada.

Dimecres 14: Tots reunits vam posar data a l'acampada. Seria el cap de setmana del 31 i l'1 d'abril. Aniríem a la Cogula i acamparíem al Pou d'Uixant.

Dimecres 21 i 28: Pietat i Carme van explicar uns quants jocs. Tots plegats vàrem parlar de l'acampada. El temps però altre cop ens va fastidiar. L'acampada però, queda aplaçada.

Continuarem reunint-nos tots els dimecres i entre tots planejarem sortides i acampades.

*ESTUDI
*REPORTATGE
*FOTO INDUSTRIAL
*GRAFISME

ULLDECONA
MAJOR, 60
Tel. 72 00 57

TRACTAMENTS i AFLORAMENTS D'AIGUA
Plaça Diputació, 6 - Telèfon 72 07 54
ULLDECONA

Caixa Barcelona

Fantasmes en pantaló curt

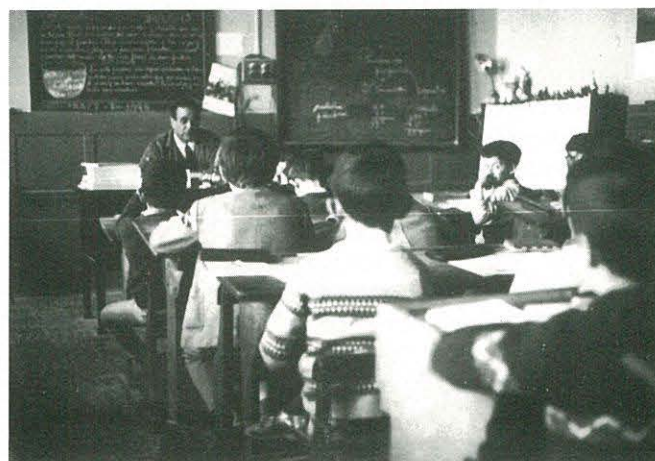
Aquesta tarda, després de tant de temps, he tornat a les Escoles. Feia estona que havien acabat les classes i no s'hi veia una ànima. Les meves passes ressonaven per l'immens passadís buit. Tot era molt familiar però a la vegada ho sentia molt llunyà. De sobte, sense adonar-me'n, tot un món que dormia en el passat ha emergit del pou de l'oblit, i m'ha dut a evocar unes vivències i unes remembrances que semblaven ja perdudes.

He obert la porta d'una d'aquelles aules per les que jo havia passat, ara fa ja vint-i-cinc anys. (Un quart de segle! Caram com passen els anys!). Quasi tot seguia igual, llevat dels pupitres que ja no tenien aquell forat per al tinter i llevat del personatge del quadre gros de la paret. M'he assegut al meu lloc, a la vora de la finestra, com sempre. M'ha semblat sentir una estranya olor. L'olor estantís i delicat dels records. O de la nostàlgia?... Qui ho sap?... Allà, al meu davant, s'asseia el mestre, el meu mestre. Segons com el mirava, era Don Rafel, si el mirava millor, veia a Don Florenci, a Don Artur, Don Joan, Don Lluís, Don Vicenç... Qui de tots era?... He reprimat l'impuls de travessar l'aula i acostar-m'hi, perquè sabia de ben cert que s'hagués trencat l'encís. El silenci era absolut, tan sols es sentia el suau remoreig d'un corcò que rosegava un dels pupitres. Al meu costat s'asseia Paco. L'he evocat amb el seu pantaló curt, els genolls terrossos de jugar a "boles", i el seu "xolindro" de ferro a les mans, del que tots deiem que era tant "xurrero". A la paret la pissarra resa: "Consigna de la semana: Vale quien sirve". A Manolo li ha caigut per terra la bosseta de plàstic on portava el got, el colacao i el sucre per a beure la "llet en pols americana" que tots els dies ens reparteixen en un immens perol. De sobte una gran xiulada. És l'hora del "recreo". Avui jugarem a "Xurro, Mediamanga, Mangotero".

Ja estem al pati, mitja hora per a l'entrepà, l'esgambi i les pedrades. Joan Josep, s'ha enfilat a dalt d'un arbre a collir morera per als cucs de seda. Don Lluís el recrimina i el fa baixar ràpid, ràpid. Avui és un dia ventós, i l'aire aixeca terra que colpeja amb força a les cames nues. La cridada de la canalla és eixordadora.

Un altre cop de xiulet i ja estem tots en renglera preparats per a entrar altre cop a l'aula. Com avui som a divendres, és el dia que ens toca cantar el "Cara al Sol". Tots formats al gran passadís, "brazo en alto i pecho fuera", se'ns adoctrina per a ser "Jóvenes Pelayos".

He notat un estrany pessigolleig per tota la pell. Sí, en efecte,... semblen cants que es deixen sentir per entre les parets; aquestes velles parets. Sí!..., semblen...! ho són!... són les cançons del mes de Maria!..., mes de maig, mes de les flors, quan muntem a dalt a les classes de les noies (per allò de la separació de sexes) i cantem allò de "Venid i vamos todos, con flores a Maria..." He tornat a reprimir l'impuls de aixecar-me i sortir al corredor per a sentir millor aquelles dolces veus. Em refrena la por de trencar l'embruixament del moment.

Continuo assegut al meu lloc. Records... molts de records van desfilant pel meu cap!... Els havia oblidat quasi tots. Les parets sembla que entenen de les meves xanxes i de les meves fantasies retrospectives. Recordar uns anys d'infantesa, amb tot el subjectivisme d'unes experiències personals, viscudes en el marc natural de la nostra vila, no hi ha dubte, de que fa que creixqui un sentiment profund d'estima. Estima per a la petita pàtria, que és el nostre poble, i per a tota aquella gent, que al igual que jo, i amb els anys, hem anat bescanviant, aquells pantalons curts amb pedaços grossos com a llibres, al cul (cosa d'allò més habitual en aquella dècada), per pantalons llargs i ben planxats d'avui.

No sé l'estona que m'he recreat amb les meves nostàlgies. El cert i segur és que unes petjades pel passadís m'han retornat a la realitat. Era l'hora bruixa de marxar. Aquesta vegada no ho feia a cop de xiulet com abans. M'he aixecat del meu lloc, - potser amb més parsimònia que anys enenera i he abandonat aquella aula; la meua classe, on avui m'he vingut a topar amb tots els fantasmes de la meua adolescència acaramullats entre aquelles quatre parets. M'he promés a mi mateix que he de tornar aviat, i així ho penso fer.

FRANCESC ITARTE I VERICAT

GONÇAL YVARS I MESEGUER (3ª Part)

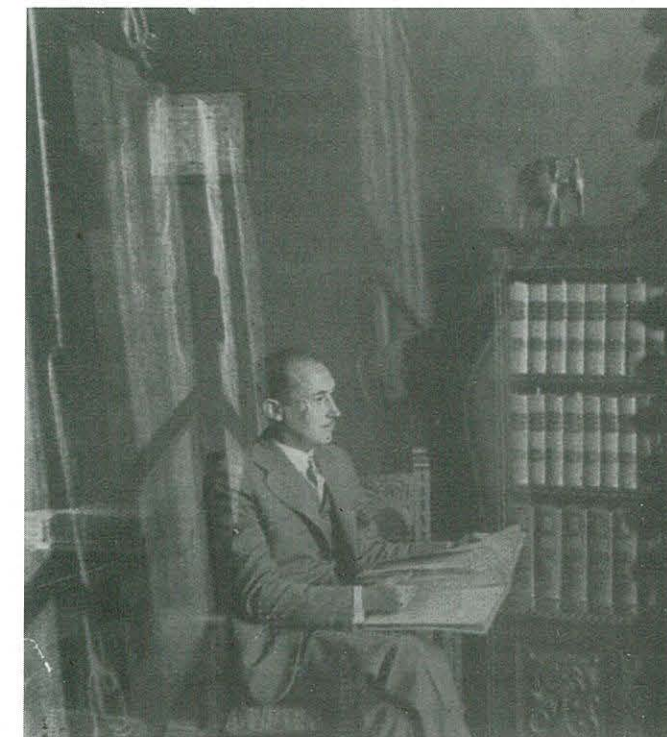
Com ja vàrem veure a l'anterior Butlletí, en aquelles eleccions per al Parlament de Catalunya de l'any 32, el nostre entrevistat, obté un escó com a diputat independent recolzat pel Casal del poble de Reus. Durant la seva estada al Parlament sempre va estar disposat a afavorir la gent de les nostres comarques i feia per ells tot el que estava al seu abast. Entre altres coses va participar en aconseguir el pont del ferrocarril a l'Ametlla de Mar. Així també va intervenir com a Secretari de la Comissió de Justícia, proposant que la majoria d'edat que era als 25 anys a Catalunya, es rebaixés als 21, que era l'edat d'anar al servei militar. La seva proposta va ser admesa en part ja que es va rebaixar fins als 23, que era la majoria d'edat a l'estat espanyol. Així mateix va formar part de la Comissió d'Hisenda.

Arribada la guerra Civil, no s'arribà a exiliar i passà tota la postguerra amagat¹. En un principi ho fa a casa d'un amic seu que era metge d'una Comissaria de Guerra dels nacionals. A partir d'aquelles dades els dies passen llargs i plens d'ensurts. Un parent de l'amic ve de Lleida, de visita, i li parla del seu odi als esquerrans. Un altre dia, mentre ell era sol a casa, uns Guàrdia Civils acompanyats d'un veí, li truquen a la porta per a preguntar-li la quantitat de "rojos" que hi ha a la casa.

Després d'una llarga estada de quasi un any, va decidir d'anar-se'n a la caseta que el seu sogre tenia a Valldoreix on va fer de pagès. Després passa a la part d'Aragó, a Osca, on va fer de guardabosc. Allí li van proposar anar a Extremadura per tal de viure més desapercebut, la qual cosa refusà perquè volia estar més prop de la família.

Ja un cop la situació més calmada, després de cinc o sis anys, ha de recórrer novament a l'amic que el va amagar, el qual l'avalua per a obtenir un passaport; ell volia anar uns dies a França amb la seva senyora.

Aquest va ser el fi de la incertesa i de la vida clandestina, passant a exercir la seva professió d'advocat obrint un bufet a Barcelona. Van passar els anys, s'acaba la dictadura, arriba la Generalitat i inviten els ex-diputats a un sopar, allí li exposa al recent arribat, Josep Tarradellas, el seu paper sobre qui era la persona

més adient per a tractar amb Madrid. No s'havia de perdre cap dels drets adquirits pels catalans.

Segons el senyor Ybars, la persona més adequada era el que ostentava la Presidència del Parlament Català de l'any 32, Francesc Ferreres i Duràn (bon amic seu) que encara l'any 1980 era exiliat a Mèxic.

Actualment, el Sr. Gonçal reparteix el seu temps en estades a Ulldecona i Barcelona. No és massa difícil trobar-lo, passejant amb la seva senyora, pels carrers de la vila.

Acaba aquí una nova xerrada, molt agradable, que una vegada més hem dut a terme amb un dels personatges de la "nostra gent".

C.R.

¹ Així ho llegim a "Evocacions 36-38. La Guerra Civil des de Tortosa" de Josep Subirats Piñana - Tortosa 1989 - Pag. 16, i ens ho confirma el Sr. Gonçal.

SETA
INDUSTRIA GRAFICA, S.L.

Montemolin, 15 - Maestrazgo, s/n.
Apartado Correos 40
Teléfono (977) 72 03 11
43550 ULLDECONA (Tarragona)

Es un producto AVIMON, S.A.

Delegación: Murada de Baix, 105
Teléfs. 72 02 51 - 72 06 22 - 72 04 36 - Apartado 23
43550 ULLDECONA (Tarragona)

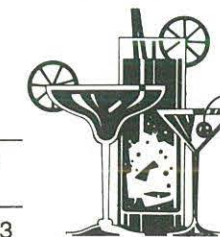
**Banco Hispano
Americano**

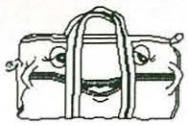
Sant Lluç, 35 - Tels. 72 01 28 - 72 02 53
43550 ULLDECONA (Tarragona)

CAFETERIA
SNACK-BAR
"JUGOS-BOL"
LOCAL CLIMATITZAT

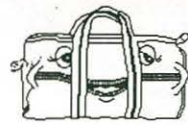
*Els caps de setmana es fan
menjars per encàrrec*

Ramon Salomón, 20 - Tel. 72 10 63
ULLDECONA

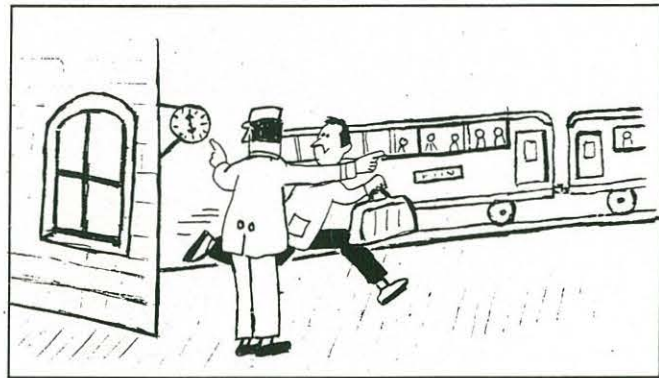

UN VIATGE COMPLET

Si mai m'haguéssiu dit que prendria el tren a les sis de la matinada no m'ho hagués cregut i vet aquí que ara sóc a l'estació, a dos quarts, esperant que s'obri la finestra per a què em donin el bitllet.

Tot va començar quan, fa unes hores, vaig arribar aquí al poble. Jo n'era tip d'anar cap aquí i cap allà sense solta ni volta i quan vaig veure, una nit d'estiu, el cartell des del vagó de segona, on viatjava, vaig dir-me: Aquest és el poble que buscaves. Així que sense pensar-m'ho més vaig baixar, amb una bossa a la mà dreta i una maleta a l'altra, tal com ara em podeu veure.

En sortir de l'estació vaig veure un poble agradós i en baixar les escales vaig trobar-me amb un eixam de noies i nois que feien gresca en els bancs d'una plaça. Em va semblar un bon auguri veure aquells nois fruit de la nit sense por dels desconeguts. En el lloc on era abans no es veia massa això. Allí en fer-se fosc la gent s'amagava en els seus caus, tancava la porta i era inútil dir que es calava foc; ningú hauria deixat el seu amagatall per res del món.

Ara la gent anava i venia per uns carrers estrets on la uniformitat de les façanes no devia ser massa entrebanc i fins i tot em donaven la bona nit.

Tot d'una vaig arribar a un carrer més ample on havien homes seguts a la vorera fent la xerrada. No hi havia dubte, era l'inconfusible murmuri d'un bar. Eren homes madurs, bruns, fets al sol i al vent que omplenaven les primeres hores de la nit en refer-se les contalles de la jornada, de l'hivern passat o de la juvenesa.

Vaig entrar dintre i vaig demanar una cervesa. L'escalfor del tren m'havia assedegat i així aprofitaria per demanar informació. Un lloc per passar la nit era el que més desitjava i així ho vaig saber. Acabada la cervesa i amb la indicació corresponent vaig emprendre el camí de l'hostal. "La Barca" era el seu nom i després de tombar un parell de cantonades vaig arribar-hi. La porta era oberta i, tot i pujant dos esglaons, vaig trobar una saleta on havia un taulell.

Vaig mirar i remirar i no veia a ningú. Quan ja anava a donar uns tocs a una mena d'interruptor va sortir una noia. Com que duia una mena de xarxa al cap amb unes pinces, em va semblar una mica estranya; en canvi les seves galtes eren rosades i els seus ulls grossos i bonics. En altra cosa no vaig fixar-me perquè en arribar aquella hora només tenia ganes de reposar. Una habitació amb bany- vaig demanar-li, i ella em va dir que el bany no era dintre la mateixa habitació, però que podia disposar d'ell sempre que estés lliure. Com que l'hora era avançada i el cansament no li anava al darrera, vaig acceptar sense més i ella, molt amable, em va agafar la bossa i es va posar a pujar escales, tot i pujant vaig adonar-me'n que les parets eren força netes i de què la noia pujava amb molta gràcia, el que em va fer el viatge curt i agradable. En ser dalt va obrir una porta, va encendre el llum i en front un mirall va reflectir la meua imatge. No era imatge d'home jove i ben plantat; més bé era imatge de presoner o malalt. Passat el rebedor havia un passadís amb quatre portes a cada banda. Ella obrí la primera de la dreta i encengué el llum. Veí una habitació quadrada, neta i ben il·luminada; tenia un llit, un armari, una pica en un racó amb dues aixetes i al fons una finestra guarnida amb una gran cortina. Ella, després de deixar la bossa i d'indicar-me on era el bany, em donà la clau i desaparegué.

Jo vaig agafar els estris de bany que duia a la bossa i després de sortir de l'habitació i tancar-la amb clau vaig emprendre el passadís de cara al bany. Mentre feia aquelles curtes passes ja m'imaginava dintre la banyera gaudint d'una aigua tèbia i reconfortant. Ja era a punt d'entrar-hi quan me'n vaig adonar que la porta era tancada. Vaig haver de desfer el camí tornant a la meua habitació. Allí vaig estar uns minuts esperant; uns minuts llargs i amoïnats. De tant en tant obria la porta per tal de veure si sortia el que fora dintre i en una d'aquestes vaig veure que passava una dona grassoneta molt decidida i en arribar al bany li donà una forta empenta i cap endins. Una mena de llum es va obrir en el meu cor confiant en que jo aniria al seu darrera. No menys d'un quart va tardar a sortir i jo ja començava a trobar-me en una situació desesperada. Tant bon punt vaig sentir com es tancava la segona porta, vaig eixir i quan em disposava a posar la clau al pany per a tancar la meua, s'obrí la porta del pis. Neguitós com estava no encertava en trobar el pany i en sentir unes passes que s'aproximaven vaig deixar la clau per terra i corregué en busca del bany. En la correguda vaig ensopegar amb un ram de flors, que era dintre d'un gerro que, a la vegada, era al

damunt d'una columna. Menys mal que tot era plàstic i no es trencà res, però el sotrac fou gros i jo vaig anar de quatre grapes a terra.

On aneu amb tantes presses, bon home? -Digué aquella jove de la xarxa al cap, que ara acompanyava un matrimoni amb un minyó.

No sabia com dir-li que tot era per no perdre el torn del bany i m'excusà dient no sé quantes ximpleres mentre ells em miraven amb cara estranya.

Per fi vaig arribar al bany i en ser-hi, tot just vaig tancar la porta, em vaig recostà en ella amb tanta mala sort que, amb el cap, vaig trencar el vidre que emmarcava els preus dels banys. Quina vergonya i quin mal! En primer moment vaig sentir com una dolçor al clatell però en posar-hi la mà vaig notar com m'havia tallat. La sang em queia esquena avall i jo em vaig posar blanc i més blanc. La noia que havia sentit el soroll va venir a correu i en obrir la porta va veure tot l'espectacle. Va posar-me una tovallola tot i voltant-me el coll i agafant-me el braç començà a cridar demanant ajuda. Va sortir aquell home que havia arribat feia uns moments, i agafant-me de l'altre braç em van dur a una sala on havia un sofà i on em van fer jeure. Al cap d'uns minuts va arribar el metge, un home molt amable, que em va fer una tallada ràpida de cabells i entre un ai i un altre em va curar.

Em dugueren a l'habitació i una vegada passat el primer dolor, la vergonya es va apoderar de mi i va fer-me suficient fort per a recollir l'equipatge, baixar les escales, deixar l'import d'una nit al damunt el taulell i tornar a recórrer el camí fins l'estació on ara em trobo. Es veu que no em prova la tranquil·litat dels pobles petits.

Ara veig que s'obre la finestra; deixo l'equipatge i vaig tot seguit. Un bitllet de primera! -inocent li demano, i ell fent un somriure em diu que prou faré en poder pujar.

Son les sis i quart i veig un llum que avança per la via. És el tren! -dic complagut. Em dispo a pujar-hi. El cap em doloreja però l'allunyar-me d'allí em dóna ànims. Per fi para; una munió de gent guaita per les finestres. No puc pujar. El tren comença a moure's i finalment una mà amiga m'agafa del braç i pujo, després de pelar-me un genoll i els nusos de la mà dreta.

He fet sort en no perdre la maleta; allí duia els diners!

La gent ha estat molt amable; ara sóc al passadís, la finestra és oberta, la calefacció encara es nota i en el meu costat dret un marroquí m'ofereix unes xuclades d'herba mentre que a l'esquerra un senyor amb boina em passa una ampolla de vi.

Torno a ser un ciutadà del món que jo conec.

Fundat l'any 1.947

BUTLLETÍ D'ÚS INTERN
EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ DE LA
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:

Josep A. Lázaro i Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Coll i Arnau
Francesc Itarte i Vericat
Joan J. Roca i Labernia
Anabel Folch i Millán
Josep Castell i Puñet
Marisé Pla Bel

DIBUIXOS:

Joan Riba i Costes

NOTA:

El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.

El Butlletí d'Ús Intern C.C.R., no es fa responsable de les publicacions que no vagen signades pel Consell de Redacció.

L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita: Centre Cultural i Recreatiu
d'Ulldecona.
Major, 147, 1er.
Apartat de Correus 52
Tel. 72 03 37
43550 ULLDECONA.
Dep. Leg.: T. 1.227-1.982
Tallers: Ind. Gràfica SERRA
Ulldecona.

LA JUNTA DEL C.C.R. INFORMA

Aquest any, al mes de juny, estan previstes aquestes activitats:

A la primera quinzena es faran:

- Un diumenge per al Festival Infantil, es contractarà com sempre algun grup d'animació, o titelles, o...
- Un altre diumenge es farà una obra de teatre. Tots els socis entrada gratuïta.
- També el dia 23, nit de Sant Joan, coca i moscatell gratis a tots els socis.